

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Illvstrivm Virorum Epistolae, Hebraicae, Graecae et
Latinae, Ad Ioannem Reuchlin Phorcensem virum nostra
aetate doctissimum diuersis temporibus missae**

Reuchlin, Johannes

Hagenoae, 1519

Rodolphus Agricola, Ioanni Reuchlin Phorcensi salutem

[urn:nbn:de:bsz:31-270838](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-270838)

EPIS. ILLVST. VIRORVM AD

quisitione collocare, quum ita necesse habeam tunc libros eos legis intente perspiculareq; lectitare, uideor mihi eadem opera & literas hebraicas discendo eos legere, & legendis eis hebraice discere posse, simulq; τὴν ἰδιότητά ἐκείνῃ ἡ λέξι μυσθεῖοις πολλοῖς γίμῃ & μ' pernoscere, Basilius quoq; noster quē deterruisse te scribis acriter me incitauit, secutus tamē fortasse impetum meum, & calcaria (ut dicitur) currenti subdens. Quia tu quoq; qui contraria sentis nescio an acerrimis me facibus extimules, turpe nanq; fuerit mihi uel nolle id uel non posse percipere in hoc studiorum ocio, quod tu tantis tanq; diuersis districtus studiis discere potuisti. Basilius de quo scribis in patria est, fuit mihi arctissima cum eo familiaritas, nuncius interpellat. Vale. Heidelbergæ quinto Idus Nouébris

Rodolphus Agricola, Ioanni Reuchlin

Phorcensi Salutem.

Quam Plynius meus uel noster potius (quid enim debeo nõ commune utriq; nostrum putare præter inscitiam meam) & eum præsertim quem quantum mihi longus usus familiaritasq; uitæ conciliauit, tantum tibi studia prædara uirtutesq; deuinxerunt tuæ. Is ergo quum ad te proficisceretur, non potui sine meis ad te literis cum dimittere, non quod certa aliqua aut digna causa esset scribēdi, sed ut memorem me tui perspiceres, hoc est ut tantum scriberem, quanq̄ hoc ipsum scribere, tibi præsertim homini cuiusmodi te censeo αὐταίτων ἐαυτῶ ἐσι κ' αὐτοκλ' ἐχθ' τὴν πρόφασιν αὐτῶ. Audio duxisse te uxorem, qd' ut foelix faustumq; tibi sit, eueniatq; uotis omnibus precor, laudog; sentētiā tuā & uehemēter (ita me deus amet) probo. Ipse quoq; in priori ætate id facturum me destinaueram, sed postea q̄ iam incepti diligētius me ipse introspicere, auersus sum ab eo consilio, non incommodis rei uxoriæ quæ multi κακότεχοι multis uerbis psequuti sunt, sed deterruit me potius genus uitæ meæ & animus leuissimis etiam curis impar, καὶ ἀλ' ἰσχυρὸν π' τῆσ' φύσεώς μου ἢ γ' μάλλον ἀπραγμοσύνην ἢ ὡς ἀλ' ἰσχυρὸν εἰπὶν βαθεῖά τις γ' αὐθιμία πανθ' τῶ ἐπίσ. Quid enī necesse est mihi uitia mea speciosis circumdare nominibus, itaq; sorte te foelicemq; hoc ipso instituto tuo iudico, tamē ut pro hac ipsa fortitudine tua in reliquum par tibi respondeat foelicitas, id quantum quicquam mihi tātum tibi doctissime humanissime opto, atq; sem

IO. REUCHLIN. LIBER PRIMVS

peroptabo. Implerem chartam, sed nuncius interpellat. Vale, Datū pridie Nonas Februarias Heidelbergæ.

Ioannes Camerarius Dalburgius episcopus Vuormaciensis
Ioanni Reuchlin Phorcenſi. LL. doctori. S. D. P.

Inter multa & præclara tua in nos gētemq; & familiam noſtram officia atq; benemerita, iucūdiſſimū illud iudicamus, quo nos ꝑximis diebus honorasti, totuſq; nos oēs tibi perpetuo obligasti, reſte enim poterimus ad te hos uerſus referre, q̄bus cū nuper hominī cuidam amiciffimo gratias egimus inter alia dicentes. Gratiuſ eſt gemmis fuluo quoq; gratiū auro. Gratiū auriferi nō tulit unda Ta gi. Nempe cum alias tuas translationeſ quas uel noſtro uel fratris amore abſoluisti, è græco in Germanicā uel latinam linguā uertēſ libelloſ uehementer probarem, tū haſ tuas lucubrationeſ maxie ſumus admirati. Alemanica uidelicet in lingua tam apte, tam lucide, tam ſuauiſter & in ligata, & ita ad certum numerū perſtriſta oratione, ea nihilo in ſententiis immutato potuiſſe explicare, tantoq; id mirabiliuſ uifum eſt, q̄ te illo genere carminis quod octonis ſepreniſq; pedibus uiciſſim procedit concinnat ſimiliterq; cadit deſinitq; q̄ aptiſſime nunq̄ te antea uifum eſſe aiebaſ. O bonæ fertilis ſeraciſſimæq; deplātata arbor, quæ primos fruſtus tam delicatoſ maturoſ, lapidoſ, flagrantiffimoſ, & quod omnium pulcherrimum eſt immarceſſibileſ perpetuoq; duranteſ tam ſuauiſter nobiſ decerpēdoſ obtulerit. O fecunda in ſitio, quæ ſi reſte excoleretur, in aſtimabileſ fruſtus ſuauiſſimoſq; foetus eſt prolatura. Quid pluribuſ frequēteſ illæ moleſtiæ & occupationeſ prohibent, qua ex excuſatione erga te tanto poſſum liberiuſ uti quanto te ſimiliori palo ad alligatum eſſe ſciamuſ. Diſtinuimus aliquot diebuſ nunciū & tabellariū tuū, & ad fratrem cum opere tuo tranſmiſimus. Sperabamuſ interea commode & pleniore ocio de multiſ rebuſ potuiſſe ad te ſcribere, ſed longe noſ ſefellit opinio. Nanq; rediens heri occupatiſſimoſ noſq; ullo alio tempore offēdit, ita nobiſ cogitationeſ moleſtiæ & laboreſ attulerunt litetæ regiæ, q̄buſ principem rogat hortatur ut q̄primū noſ Auguſtam Vindelicorū trāſmittat, de nō nulliſ rebuſ agendū eſt illic inter principeſ noſtraſ & Ligam ueſtram, hæc reſ cum abſente principe in deliberationem magnam uenit noſ deuocauit. Sit ſatiſ tibi mi obſeruandiſſime doctiſſimeq;